

AGENDA DEL MES DE GENER DE 2023

- 1 **Diumenge. Sta. Maria, Mare de Déu.** Solemnitat.
- 6 **Divendres. Epifania.** Solemnitat.
- 8 **Diumenge. Baptisme del Senyor.** Festa.
- 13 **Divendres.** A les 20,30 h.: Cinema a la fresca: “Natividad”.
- 15 **Diumenge II de durant l’any.** Festa.
- 22 **Diumenge III de durant l’any.** Festa.
- 28 **Dissabte.** A les 19 h.: Concert, “Una selecció del Messies” de Händel, a càrrec d’Àngel Villagrasa i la seva orquestra barroca.
- L’Esplai se’n va de Calçotada al Pla de Sta. Maria i visita la Cartoixa d’Escala Dei.
- 29 **Diumenge IV de durant l’any.** Festa. A les 18 h.: Concert a càrrec del cor MUOM.

Heu de saber que:

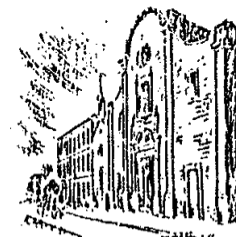
A la col·lecta de **Càritas – Nadal** es va recollir:
750 €

**Gràcies per la vostra generositat!
I també per les borses d’aliments!!**

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l’Eucaristia.

Web d’interès: www.oratorigracia.com
www.arxiprestatdegracia.cat

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (165) Gener de 2023

Oratori Sant Felip Neri de Gràcia

L’AMOR FRATERN, FONAMENT DE LA COMUNITAT

En començar un any nou, permeteu-me expressar en veu alta quelcom de la meva pregària personal, que com és lògic es recolza en allò que he mamat i intento viure des de la meva imperfecció, i que penso ens pot ajudar en la formació de la consciència. La columna que ha de fonamentar la nostra vida familiar és l’amor fratern. Avancem, doncs, a honorar-nos els uns als altres. Mirem de suportar-nos amb gran paciència les nostres febleses; ja ho sabem que de vegades costa suportar les impertinències dels germans, però ¿qui és perfecte?

No perdem temps en foteses, tendim resoltament vers l’essencial. N. p. st. Felip Neri no s’entretingué amb prescripcions concretes; tenia molta clar, per experiència viscuda, que és més important el foc interior que ha d’animar la nostra vida i fer-nos actuar, que no pas fer les coses per observança o compliment de normes, sens dubte útils, àdhuc necessàries, però que si els hi manca ser encarnades no et permeten donar-te sense límits. Si no assumeixes aquesta actitud fonamental de la caritat, la vida es redueix a un conjunt de frustracions més o menys dissimulades, més o menys suportades. Alliberem-nos, doncs, de les pors, de les rutines i especialment, de les evasions, justificades sovint per una acció pastoral, obediènts i estant al servei dels de fora, quan de fet això ens hauria d’ajudar més a viure el nostre ser família en aquest Oratori concret.

Siguem sincers en judicar el valor de les nostres actituds. A mesura que vas sent més i d’aquí, hi ha la temptació a fer-se una vida a part, perquè generalment penses que la comunitat poc o res et pot aportar... I, aleshores, perquè et creus ser més, per rutina, ja que tota la vida ha estat així, o perquè què pots esperar dels altres o poc o res pots oferir, vas prescindint dels altres i continues el combat en solitari, vivint en la comunitat però portant una vida pel propi compte; i això, en el nostre cas, no és que porti a l’ideal eremític, precisament. O bé, simplement vas fent la viu-viu sense il·lusió, aprofitant les compensacions que trobes en una evasiva pastoral, com ja he dit.

La caritat que demana n. p. st. Felip Neri com a pedra fonamental de l’Oratori és a les antípodes del desinteressament o fins del menyspreu o burla

de l'altre... pitjor dins una família! No ens podem donar per vençuts en la recerca de la caritat, en l'aprenentatge de saber valorar i respectar cadascú de la comunitat o de l'Oratori, a semblança que ha de ser creixent amb el Crist.

Per altra banda, no ens podem refiar sols dels bons sentiments espontanis per tenir l'actitud de suportar-nos amb paciència les febleses; cal una visió de fe renovada cada dia. Si assumim bé els consells anteriors, de segur l'obediència d'uns als altres es donarà espontània, perquè serà una actitud responsable vers la comunitat, assumida amb esperit de fe i amb abnegació generosa a la comunitat. I és que la disponibilitat total és renyida amb allò de cercar el que sembla útil només a un mateix més que no pas als altres. Sí, l'amor fratern és desinteressat, gratuït, sense exigir res en retorn, sense barreja d'egoisme, ni per fer, com vulgarment diem, la pilota.

De fet, estimant-nos els uns als altres i tement Déu amb amor, és com arribarem a allò que n. p. st. Felip Neri diu de no desitjar, demanar o fer res que no sigui per Jesucrist, el qual ens ha de portar tots junts a la vida eterna; junts, confirmant el valor fonamental de la nostra comunitat i que hem de procurar viure no com quelcom accessori sinó essencial per prendre consciència qui som i on som. Perquè qui no sap estimar els altres, difícilment pot tenir idea del què és estimar Déu. Segons això, no oblidem que l'Amor es centra i brolla de l'altar, al voltant del qual ens apleguem per celebrar-lo. Que n. p. st. Felip Neri ens obtingui per aquest any que comença el bon zel i ens faci créixer en la vivència d'una vida abnegada i especialment joiosa en el seguiment de Crist.

P. Ferran Colás Peiró, C.O.

QUÈ ÉS L'EPIFANIA?

També conegut com el dia dels tres reis i el dotzè dia.

Com que l'Epifania és observada principalment pels cristians ortodoxos, catòlics i anglicans, molts creients protestants no comprenen la importància espiritual d'aquestes festes, una de les primeres festes de l'església cristiana.

L'Epifania, també coneguda com a "Dia dels Reis" i "Dia dotzè", és una festa cristiana commemorada el 6 de gener. Es fa el dotzè dia després del Nadal i, per algunes denominacions, es nota la celebració de la temporada nadalenca. (Els 12 dies entre Nadal i Epifania són coneguts com els "Dotze dies de Nadal").

Tot i que es practiquen molts costums culturals i confessionals diferents, en general, la festa celebra la manifestació de Déu al món en forma de carn humana a través de Jesucrist, el seu Fill.

L'epifania es va originar a l'est. En el cristianisme oriental, Epifania fa èmfasi en el baptisme de Jesús per Joan (Mateu 3: 13-17; Marcos 1: 9-11; Lluc 3: 21-22), amb Crist revelant-se al món com a Fill propi de Déu:

En aquells dies Jesús va venir de Natzaret de Galilea i va ser batejat per Joan al Jordà. I quan sortia de l'aigua, immediatament va veure que els cels es trencaven i l'Esperit descendia sobre ell com una coloma. I una veu va venir del cel: "Tu ets el meu Fill estimat, amb tu, estic molt satisfet". (Marc 1: 9-11, ESV).

L'epifania va ser introduïda en el cristianisme occidental al segle IV.

La paraula *epifania* significa "aparença", "manifestació" o "revelació" i està comunament vinculada a les esglésies occidentals amb la visita dels savis (Magi) al nen de Crist (Mateu 2: 1-12). A través dels Reis Mags, Jesucrist es va revelar als gentils:

Ara, després que Jesús, va néixer a Betlem de Judea en temps d'Herodes, el rei, heus aquí, els savis de l'est van venir a Jerusalem, dient: "On ha nascut el rei dels jueus? Perquè vam veure la seva estrella quan es va aixecar i va venir a adorar-lo".

... I aquí, l'estrella que havien vist quan es va aixecar va passar davant d'ells fins que va tornar a descansar sobre el lloc on era el nen.

... I entrant a la casa, veien al nen amb Maria, la seva mare, i es van caure i li van adorar. Després, obren els seus tresors, li oferien regals, or i encens i mirra.

A l'Epifania, algunes denominacions commemoren el primer miracle de Jesús de convertir l'aigua en vi en el casament de Cana (Joan 2: 1-11), que també significa la manifestació de la divinitat de Crist.

En els primers dies de la història de l'església abans de l'observació de Nadal, els cristians celebraven tant el naixement de Jesús com el seu baptisme a l'Epifania. La festa de l'Epifania proclama al món que un nen va néixer. Aquest nadó creixerà a l'edat adulta i morirà com el be del sacrifici. La temporada de l'Epifania estén el missatge de Nadal cridant als creients per manifestar l'evangeli al món sencer.

Comprenen la importància espiritual d'aquestes festes, una de les primeres festes de l'església cristiana.

